

Ponedjeljak, 29. novembar 2004.

Svedok L-06

Svedok L-04

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14.19 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan. Molim sudskog poslužitelja da spusti zavese i uvede svedoka u sudnicu.

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, dok čekamo ako mogu samo nešto?

SUDIJA PARKER: Da, gospodine Whiting.

TUŽLAC WHITING: Ja sam svedoku u petak pokazao jedan dokument a zaboravio sam da zatražim da se taj dokument uvrsti u spis. Ja sam o tome razgovarao sa Odbranom i želeo bih da se to učini pre nego što počne unakrsno ispitivanje.

SUDIJA PARKER: Koji je to dokument?

TUŽLAC WHITING: To je dokument koji nosi oznaku ERN 01167660.

SUDIJA PARKER: Da.

TUŽLAC WHITING: To je dijagram. Original je u boji a imamo i prevod. Molim da se tome da dokazni broj i da se uvrsti u spis pod pečatom.

SUDIJA PARKER: U redu, biće uvršteno pod pečatom.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet P74 pod pečatom.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA PARKER: Želim da vas podsetim na svečanu izjavu koju ste dali na početku vašeg svedočenja. Ona je i dalje na snazi.

SCEDOK L-06: Dobro.

SVEDOK L-06: Mogu li sad da počnem?

SUDIJA PARKER: Čekali smo da se zavese dignu. Sada će vam zastupnici Obrane postavljati pitanja. Izvolite gospodine Mansfield.

Svedok L-06



UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT MANSFIELD

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Dobar dan gospodine. Ja sam ovde preko puta. Da li me vidite? Ja zastupam Fatmira Limaja. Želeo bih da mi pomognete oko nekoliko stvari.

ADVOKAT MANSFIELD: Ja ne dobijam nikakav zvuk u mojim slušalicama.

SUDIJA PARKER: Možda ako vam ja govorim na trenutak, gospodine Mansfield, možda ćete čuti da li se moj glas čuje u vašim slušalicama ili ne.

ADVOKAT MANSFIELD: Da. Ja mislim da vas čujem a nadam se da vas čuje i svedok.

SUDIJA PARKER: U redu. Onda možemo da nastavimo.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Želim da vas pitam o nekim datumima koji se odnose na kraj rata. Da li se slažete da se rat završio 1999. godine, posle NATO bombardovanja? Da li se sećate toga?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: U petak ste rekli da ste posle godinu dana nabavili televizor. Da li se sećate da ste to rekli?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: To onda znači da ste vi televizor nabavili 2000. godine. Da li je to tačno?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da, to je tačno. Tako je bilo.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li to onda znači da ste u jednom trenutku te godine, 2000. godine videli Fatmira Limaja na vašem televizoru?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Videli ste ga mnogo puta?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Vi znate da je on tada bio dobro poznat političar?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da, tako je.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li se sećate da je on govorio i radio dobre stvari za Kosovo/ Kosovë u to vreme?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li ste vi svojoj porodici nešto rekli o tom čoveku koga ste gledali na televiziji?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne. Ja sam samo rekao da mislim da je to Fatmir Limaj. Ranije ga nisam poznao.



ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: A šta ste rekli svojoj porodici o tom Fatmiru Limaju koga ste videli na televiziji?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Pa gledali smo ga i ja sam se setio da je to Fatmir Limaj.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Vratićemo se kasnije na vaše pamćenje. Sada vas pitam što ste vi svojoj porodici rekli o tom čoveku koji se redovno pojavljivao na televiziji a koji se zvao Fatmir Limaj?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Rekao sam im "To je čovek koji me je pustio iz zatvora u Lapušniku/Llapushnik."

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Dobro. To je bila 2000. godina. Sledeće godine, 2001. godine, taj čovek, koji se zvao Fatmir Limaj se i dalje redovno pojavljivao na televiziji, zar ne?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da. Jeste.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Sada me zanima 2002. godine. Da li se sećate da su te godine, kao što ste vi rekli u petak, dva puta s vama razgovarali istražitelji - u januaru i novembru 2002. godine. Da li se sećate toga?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Pa iskreno govoreći, ne mogu dobro toga da se setim. Ne znam.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Vi ste potvrdili tužiocu u petak da ste dali dve izjave. Jednu u januaru i jednu u novembru. Da li se vi sada ne sećate da ste davali te izjave ili čega se to ne sećate?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ja jesam dao izjave.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Vi ste rekli da ste 2002. godine već jasno znali ko je čovek koji vas je spasio i zbog koga ste vi ovde danas, zar ne?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da, to sam rekao.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Ja bih sada želeo da vam kažem, kako bismo izbegli nesporazume, da ste vi napravili ozbiljnu grešku u vezi sa Fatmirom Limajem. Da li pratite?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da, pratim.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: U redu. Kad ste prvi put razgovarali sa istražiocem u januaru 2002. godine, da li se sećate tog istražioca?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne mogu njega da se setim, jer bilo je tu više ljudi. Jednom sam se sastao s jednim, drugi put s nekim drugim. Ne sećam se toga.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Ali ta osoba, taj istražilac, proveo je sa vama mnogo više vremena nego čovek za koga vi kažete da je Fatmir Limaj, zar ne? Taj istražilac s kojim ste se sastali u januaru?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da, tako je bilo.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da, tako je bilo. Da li se sećate bilo čega u vezi s tim prvim istražiocem iz Ujedinjenih nacija?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne. Ne mogu da se setim.



ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Ne možete? Ne možete čak ni da ga opišete? Da li je to tačno?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne. Prošlo je dosta vremena. Sedam godina.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Shvatam.

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ali ja govorim istinu.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Vi, znači, kažete da je prošlo mnogo vremena od vašeg puštanja do prvog razgovora u 2002. godini. Skoro četiri godine, zar ne?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da. Tako je.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: I 2002. godine od vas se tražilo da se setite događaja od pre četiri godine?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da, tako je.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: To nije lako, zar ne?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne, nije.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li vam je taj prvi istražilac rekao zašto želi da razgovara s vama?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Želeo je da mu kažem istinu. Želeo je da zna istinu.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li vam je on spomenuo neka imena? Nemojte ovog trenutka da kažete imena. Recite nam samo da li vam je spomenuo neka imena ljudi za koje je bio zainteresovan?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne mogu da se setim.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li je spomenuo imena ljudi za koje je rekao da su osumnjičeni?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Spomenuo je neka imena, ali je prošlo puno vremena i mi smo mnogo propatili.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Želim još jednom da vam kažem da ne bih želeo da vas ponovo vraćam u to traumatično vreme. Ja vas razumem. Ali mene interesuje da li možete da mi pomognete. Da li možete da mi kažete da li je taj istražilac spomenuo imena osumnjičenih koji su njega zanimali i da li je hteo da vidi da li možete da budete od pomoći? Da li je spominjao imena osumnjičenih?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne mogu da se setim.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Ključno pitanje koje želim da vam postavim je sledeće: da li ste vi rekli tom prvom istražiocu za Fatmira Limaja?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne, ništa.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Ništa?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Samo da me je on pustio iz zatvora.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da. Šta vi mislite, šta ste vi rekli prvom istražiocu o Fatmiru Limaju osim da vas je on pustio iz zatvora?



SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ništa drugo. Ništa drugo nisam imao da kažem. On me je samo pustio i to je to.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Naravno, to je jedno veoma važno sećanje, zar ne?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Važno?

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da, kao što kažete, to je jedan događaj koga se sećate, jer vas on je pustio iz zatvora?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Dobro. Idemo polako. Ja vam kažem sledeće: vi prvom istražiocu niste ništa rekli o Fatmiru Limaju. Niste mu rekli da vas je on oslobodio?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da. Rekao sam. Rekao sam svima koji su me ispitivali da me je Fatmir Limaj pustio. Ništa drugo nisam mogao da im kažem. Rekao sam im samo to da me je on pustio iz zatvora.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Ali ja sada pokušavam vama da kažem da vi to niste uradili. Umesto toga vi ste, kako je vreme prolazilo, osobu koju ste videli na televiziji stavili u situaciju u kojoj on nije bio na početku. Da li postoji mogućnost da se nešto tako dogodilo?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne. Video sam ga na televiziji. I taj čovek koga sam video na televiziji je čovek koji me je oslobodio iz zatvora.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Želim sada da vam pokažem jedan dokument.

ADVOKAT MANSFIELD: Časni Sude, ja sam već podelio taj dokument. Želeo bih da se to stavi na grafoskop. Dokument nosi oznaku ERN 0323-1239. Nije potrebno da se stavlja na ekran pred svedoka, osim ako on to ne želi. To je zbog toga što samo želim da vi, časni Sude, vidite ono što hoću da kažem.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Ovo je kopija izjave, prve izjave koju ste vi dali u januaru 2002. godine. Ime istražioca kome ste dali ovu izjavu nalazi se u samoj izjavi koju ste vi potpisali. Ovo je izjava na engleskom a imamo i verziju na albanskom. Gospodine, u ovoj izjavi nalazi se samo jedna rečenica u kojoj se spominje Fatmir Limaj. Pročitaću vam je dva puta kako biste shvatili šta ste vi nekom diktirali i šta je ta osoba zapisala na albanskom. Vi ste napisali sledeće...

ADVOKAT MANSFIELD: Časni Sude, to je oko sredine druge strane na kraju paragrafa.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: "Posle toga..." dakle posle smrti Fehmija "Posle toga, sećam se da je jedan vojnik OVK otvorio vrata i..."

ADVOKAT MANSFIELD: Časni Sude, trebalo bi da piše "pogledao unutra".

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: "...ništa nije rekao. Jedan od zatvorenika je rekao da je to Fatmir Limaj". Pročitaću to još jednom kako bi vam bilo jasno: "Posle



toga...", dakle posle smrti osobe koja se zove Fehmi "...sećam se da je jednog dana jedan vojnik OVK otvorio vrata i pogledao unutra. Ništa nije rekao. Jedan od zatvorenika rekao je da je to Fatmir Limaj."

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne. To nije istina. Fatmir Limaj me pustio odatle. Shala je otvorio vrata. Shala to zna. Ja posle toga više nikada nisam video Fatmira Limaja.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Ako je ono što ste vi ovom Sudu rekli u petak i ovo što ste rekli danas tačno, onda je ovo što piše u ovoj izjavi sasvim pogrešno, zar ne?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne. To nije pogrešno.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Pa dobro. Da prođemo kroz to. Vrlo je kratko. Pre svega, vi ne kažete da je osoba koja je došla na vrata bila komandant OVK, niti da ste vi znali da je to komandant OVK, zar ne?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Vi zatim dalje kažete u svojoj izjavi da taj vojnik "ništa nije rekao". Međutim, vi sada kažete da ste ga videli dva puta i da je oba puta s vama razgovarao. Prema tome, ovo je netačno, zar ne?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne, nije netačno.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li razumete ova moja pitanja?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da. Dobro ih razumem.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Dobro. Ako ih dobro razumete, vi ste istražiocu rekli da vama čovek, za koga smatrate da je Fatmir Limaj, nije ništa rekao?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Taj istražilac kad sam otišao... kad sam bio u Prištini/Prishtinë, možda je tamo bio neki Srbin ili su možda nešto pogrešno zapisali. Ja ne znam što su oni zapisali, jer Fatmir Limaj je mene pustio iz zatvora i od tada ga više nisam video.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da. Molim vas da razumete, mi znamo šta vi tvrdite da je Fatmir Limaj rekao. Međutim, ovde se radi o tome da vi to ranije niste tvrdili prvom istražiocu, zar ne?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ja sam mu to rekao za njega, ali tamo je jedan srpski prevodilac i ja ga nisam poznavao. I oni su napravili grešku.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li su oni vama ponovo pročitali izjavu?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne, toga dana mi nisu ponovo pročitali izjavu.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Tog dana. Ali... izvinjavam se...

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne, nisu. Toga dana ne.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Ali kasnije, u jednom trenutku sasvim sigurno je došlo do toga da je od vas zatraženo da pogledate tu izjavu, zar ne?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da. A to je bilo pre nego što ste dali izjavu kasnije te godine u novembru, je li tako?



SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da, tako je.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: I vi ste tada uneli određen broj ispravki u svoju prvu izjavu, zar ne?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Ali u odnosu na ovo, to je dakle ovaj deo koji počinje sa "Posle tog dana sećam se da je ušao jedan vojnik OVK", vi niste drugom istražiocu stavili do znanja da ste napravili grešku u pogledu gospodina Limaja i da je on, u stvari, dva puta dolazio do mesta gde ste se vi nalazili i da je on govorio i da je, prema tome, prva izjava netačna. Vi to nikada niste rekli ovom drugom istražiocu, zar ne?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ja mu nisam to rekao. Ja sam mu samo rekao... on me je nedelju dana pre toga pitao i rekao: "Ja ću uzeti vaš slučaj u razmatranje" i zatim se ponovo vratio i rekao "Sada možete ići".

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: A zbog čega niste drugom istražitelju rekli da ste napravili grešku u pogledu Limaja i da je, u stvari, bilo nešto sasvim drugačije? Zašto niste rekli da ste napravili grešku?

TUŽILAC WHITING: Ja ovde moram da stavim prigovor, časni Sude. Nije mi jasno tačno o kom drugom istražiocu se radi. Međutim, ako se radi o istražiocu Međunarodnog krivičnog suda, to sada dovodi do pogrešnog prikazivanja dokaznih predmeta.

SUDIJA PARKER: Gospodine Mansfield?

ADVOKAT MANSFIELD: Radi se o istražiocu Međunarodnog krivičnog suda.

TUŽILAC WHITING: U izjavi Međunarodnom krivičnom sudu on jasno kaže da je Fatmir Limaj dolazio dva puta, kao što je i svedočio ovde.

ADVOKAT MANSFIELD: Da. Bojim se da stvar nije u tome. Izjava pokazuje gde je napravio greške u prvoj, a u drugoj izjavi pokazuje da je napravio greške u vezi sa X, Y i Z pojmovima, koji su ispravljene. Zapravo se radi o tome, i to je ono što ja želim da istaknem ovde, da on nikada nije rekao istražiocu, gospodinu Tuckeru, da je napravio grešku u prvoj izjavi o Fatmiru Limaju.

SUDIJA PARKER: Pa, bojim se da je to pomalo promašena tema. A čini mi se gospodine Mansfield da ste i sami posle toga rekli da je on dolazio dva puta i tako dalje.

ADVOKAT MANSFIELD: Da.

SUDIJA PARKER: Pa ako biste...

ADVOKAT MANSFIELD: Pa, ja mislim da svedok...

SUDIJA PARKER:... bili malo jasniji.



ADVOKAT MANSFIELD: Mislim da je svedok upravo priznao da nije rekao drugom istražiocu da je napravio grešku.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Vi ste prvom istražiocu rekli, i ja ću to ponovo da pročitam, to je izjava iz januara, da je jedan od zatvorenika rekao da je vojnik koji je došao bio Fatmir Limaj. Međutim, do onog trenutka u januaru, vi ste rekli da ste vi njega već vidali na televiziji u 2000. i 2001. godini i da ste tako znali da je to on.

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Dakle, koje je od ta dva istina? Da li je to da je on došao i neki zatvorenik vam rekao, ili ste ga gledali na televiziji?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne. Kada sam ga ja sam video na televiziji i tada saznao da je to Fatmir Limaj, ja sam ga prepoznao.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Pa kako je onda moguće da ste prvom istražitelju rekli da ste znali ime Fatmira Limaja zato što vam je jedan od zatvorenika to pomenuo? Zbog čega to niste zapisali, odnosno zašto nije to zabeleženo kao deo vaše izjave?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Nijedan od zatvorenika nije mi to rekao, jer se mi nismo ni usuđivali da razgovaramo jedni s drugima.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Tačno.

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Posle rata video sam ga na televiziji i video sam da se radi o Fatmiru Limaju.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Pitanje glasi: kako je prvi istražilac čuo od vas da ste vi njegovo ime saznali od jednog od zatvorenika? Kako je došlo do toga da se to zapiše kao vaša izjava?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ja nisam znao njegovo ime i niko drugi nije znao njegovo ime tamo. Mi se nismo ni usuđivali tamo da razgovaramo jedni s drugima, mi zatvorenici. Ali posle rata smo saznali da je njegovo ime Fatmir Limaj. I to je bio on kada se pojavljivao na televiziji. Ali tamo, mi se nismo usuđivali da razgovaramo.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da. Razumem. Ali ja ću još samo jednom da vas pitam. Kako je moguće da se u vašoj izjavi koju ste dali prvom istražiocu nađu vaše reči na albanskom da ste vi saznali ime od drugog zatvorenika? Kako je moguće da je došlo do takvog zapisa izjave?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Možda je neko bio tamo ili moguće je da to zbog rata... Prošlo je sedam godina od rata... mi smo preživeli mnoge traume, ali kao što sam rekao, Fatmir Limaj je samo došao tamo i pustio me, i od tada više nisam imao nikakve kontakte s njim.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Sada ću vam postaviti pitanje o drugom incidentu, gde se radi o drugoj osobi. Taj događaj odnosi se na neke vojnike OVK koji su vas terali da odete do kuće nekog drugoga, na samom početku putovanja, kako ste vi rekli, za Lapušnik/Llapushnik. Da li se sećate tog događaja?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne razumem.



ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Vas su terali da idete do neke kuće pre nego što ste stigli do Lapušnika/Llapushnik. Tako ste vi rekli. A zatim ste stigli do nekih kola. Da li se sećate tog puta do te kuće?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da, sećam se da smo hodali. To je bila kuća Idriza Muharremia.

TUŽILAC WHITING: Časni Sude, izvinjavam se što ponovo ustajem, ali ako ćemo da pređemo na ovakva pitanja, ja predlažem da pređemo na rad na privatnoj sednici.

BRANILAC MANSFIELD: Ja sam to pokušao da izbegnem. Ja nisam tražio ime. Ali to je ime vojnika ako je to od neke pomoći. Meni nije potrebno ime. Meni je bila potrebna samo činjenica da li je on nekoga prepoznao.

TUŽILAC WHITING: Mislim da će da bude jako teško da s ovim svedokom igramo igru oko tih imena i da postoji visoki rizik da će neka od tih imena da izađu odavde.

SUDIJA PARKER: Razumem vašu potrebu za predostrožnošću, ali mislim da je gospodin Mansfield bio dosta obazriv u svemu ovom. Pretresno veće se svakako protivi uskraćivanju mogućnosti da javnost prati ovu sednicu, osim ako je to apsolutno neophodno.

(Pretresno veće i Sekretarijat se savetuju)

SUDIJA PARKER: Bojim se da ću morati da promenim ono što sam rekao, jer sam upravo obavešten da ima nekih tehničkih problema. Mašina koja zaustavlja, odnosno usporava čitav postupak, je u kvaru, tako da sve što se kaže, odmah se čuje u javnosti. Prema tome, ja žalim, ali moraćemo da pređemo na rad na privatnoj sednici. Nastavićemo sa radom na privatnoj sednici i videćemo kako će to ići.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, vratili smo se na otvorenu sednicu.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Ja vas sad pitam o onoj situaciji kada ste morali da čekate otprilike jedan sat dok nisu došli neki vojnici OVK i naterali vas da pođete do neke kuće koju ste već pomenuli. Dakle, pitam vas o tome. Da li se sećate toga?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da. Došla su četiri vojnika, ne jedan nego četiri i povelili su nas. Hodali smo nekih 500 metara uzbrdo do kuće koju ste pomenuli. Mi smo otišli tamo. Ja sam tada rekao "Da li mogu nešto da vas pitam?" Oni su rekli "Da" i ja sam ih pitao "Jeste li vi Srbi ili Albanci?" a oni su rekli da su Albanci i rekli su "Ulazi sada u automobil... u prtljažnik automobila".

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Ja bih sada hteo da vas pitam o toj četvorici vojnika. Dakle, želim da vas pitam da li ste ikada bili u situaciji da prepoznate nekoga od te četvorice vojnika?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne, nijednog od njih. Oni nisu imali maske na licu ali ja ih nisam poznavao.



ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: A da li ste ikada nekom rekli da biste jednog od njih mogli prepoznati ponovo?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne, ne. Te vojnike ne.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: A da li ste ikada nekome rekli da mislite da znate ime jednom od te četvorice?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne, samo ono što sam malo čuo.... Elez, ali ne mogu da se setim njihovih likova. Jedino tog imena – Elez.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: U istoj izjavi od 19. januara postoji jedan odlomak o tome. Vi ste prvom istražiocu rekli: "Čekali smo otprilike jedan sat i dvojica drugih...", dakle ne četvorica, nego dvojica "...vojnika u uniformama OVK su došla i naterali nas da pređemo nekih 500 metara." A danas kažete da je to nije tačno - da nisu bila dvojica nego četvorica. Da li je to tačno?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Mi smo preživeli svašta. Preživeli smo traume. Ja sam rekao istinu i nema potrebe da postavljate ovakva pitanja. Ono što sam rekao je istina o onome što sam preživeo. Nisam rekao ništa što se nije zaista i dogodilo. Mi smo preživeli velike traume.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Vi naravno razumete da je vrlo važno da vi ovde ne date pogrešnu identifikaciju ljudi u odnosu na te teške događaje. Vi shvatate koliko je to važno, zar ne?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ljude koje ne znam, ne znam ih. A ljude koje znam, ja sam ih ovde opisao.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Zato vam i postavljam pitanja. Dakle, da se ponovo vratimo na ovu izjavu o onoj dvojici vojnika. Vi ste rekli prvom istražiocu: "Ja nisam znao ko su ta dva OVK vojnika ali sam siguran da bih mogao da prepoznam jednog od njih i danas". To je bilo u januaru 2002. Da li je to tačno da biste mogli jednog od njih da prepoznate?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Ali zašto ste to onda rekli?

TUŽILAC WHITING: Izvinite časni Sude, ali ja bih zamolio ako će ovo da se predoči svedoku, da se onda pročita i nekoliko sledećih rečenica, kako bi se stvar stavila u kontekst. A pošto sam već uzeo reč, ukoliko će već da se postavljaju ta pitanja, molim vas pređemo na rad na privatnoj sednici, jer se tu pominja neka mesta i imena koja bi mogla da budu identifikovana.

SUDIJA PARKER: Da, bojim se da ćemo morati da pređemo na rad na privatnoj sednici.

ADVOKAT MANSFIELD: Da, u redu.

(privatna sednica)



sekretar: Časni Sude, ponovo smo na otvorenoj sednici.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: U septembru 1998. godine bili ste na informativnom razgovoru u Srpskoj policiji. Da li se sećate toga?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Po vašem saznanju, da li su oni beležili dok ste vi odgovarali? Drugim rečima, da li su zapisivali to što ste odgovarali dok su vam postavljali pitanja?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne, oni su došli zbog kazne koja se ticala registracije vozila.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Moguće je da me niste razumeli dobro. Zar nije tačno da vas je Srpska policija ispitivala o tome šta vam se desilo?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne razumem.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li ste vi rekli Srpskoj policiji za Lapušnik/Llapushnik?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Posle rata.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Posle rata... pa, izvinjavam se, ne posle rata. U toku 1998. godine... koliko sam ja razumeo, to je bilo u septembru 1998. godine, posle vašeg povratka u vaše selo?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: To je tačno.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: To je tačno?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Oni su došli po mene u Crni vrh/Bregu i Zi i odveli me u Lipljan/Lipjan u policijsku stanicu i počeli da postavljaju pitanja: "Odakle si?", "Iz ovog sela", "Gde si bio?" a ja sam rekao da sam bio zatvoru. Bio sam iscrpljen. Teško sam govorio. Rekao sam im da sam bio u Lapušniku/Llapushnik. I to je bilo sve.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Koliko ste mogli da vidite, da li je neko zapisivao ta pitanja i vaše odgovore?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne, nisam video nikog da je zapisivao.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li ste spominjali komandanta OVK koji vas je oslobodio?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne, nisam pomenuo nijedno ime.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: A kada ste to prvi put otkrili, drugim rečima, kada ste bilo kome bilo šta rekli o tome da ste razgovarali sa Srpskom policijom šta ste preživeli?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ja to nisam nikome otkrio, čak ni svojoj porodici.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: A kada ste prvi put o tome nešto rekli bilo kome?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Prvi put je to bilo ovde i dok su me ispitivali u Prištini/Prishtinë u toku razgovora sa tim ljudima.



ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Sa kojim ljudima?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ljudima iz Međunarodnog krivičnog suda. Njima sam rekao.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li su to bili gospodin Tucker ili gospodin Whiting ili neko drugi?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne sećam se. Davno je to bilo.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Ono što ste u više navrata rekli istražiocima, jeste da vi o tome nikada nikome niste ništa rekli ili razgovarali o tome s bilo kim izvan vaše porodice. Vi ste to rekli?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da, ja sam to rekao. Ali ja nikada nisam razgovarao o tome ni sa svojom porodicom a ni sa bilo kim drugim.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Izvinjavam se. Ali ja moram ovo da pojasnim. Vi ste rekli da ono što se vama dogodilo u Lapušniku/Llapushnik, kako vi kažete, da o tome ni sa kim niste razgovarali, osim sa članovima svoje porodice. Vi ste to rekli ovde?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Pa izvinjavam se. Ne razumem.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Sve do nedavno, a nemam datum, vi ste govorili da niko osim vaše porodice nije znao šta ste vi preživeli u Lapušniku/Llapushnik. Vi ste istražiocima rekli: "Ja nikom drugom o tome nisam pričao". Vi niste o tome razgovarali ni sa kim. Vi to niste prijavili?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ni sa kim nisam pričao o tome.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Ali vi jeste razgovarali, ili je bar traženo od vas da o tome govorite, kako kažete "Srpskoj policiji". To je tačno, zar ne?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da. To je tačno.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Zašto niste rekli istražiocima kada ste im davali izjavu da ste o tome već razgovarali sa Srpskom policijom?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Pa ja nisam baš mnogo razmišljao. I verujte mi, bili smo jako iscrpljeni.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li se sećate imena bilo koje od te tri osobe koje su vas intervjuisale?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne. Tamo se nalazila samo jedna osoba. On je bio Albanac. I jedan Rom i jedan Srbin. Oni su me tamo ispitivali. Bila su trojica.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li mislite da se taj Albanac zvao Fatmir?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Fatmir. Tačno.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Dobro. Da vidimo malo više o tome. Kojih još imena možete da se setite sa tog intervjua, dakle imena ljudi koji su bili s vama?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ja nisam tamo ni sa kim razgovarao.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da li ste ih videli ranije ili posle toga?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne, više ih nisam video.



ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: U petak ste rekli da ste im pokazali, tako nam je to prevedeno, Lapušnik/Llapushnik. Jeste li ih vi odveli u Lapušnik/Llapushnik?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da, jesam, jer ne bih mogao da ih lažem.

TUŽILAC WHITING: Izvinjavam se. Molim vas, mogu li da dobijem stranicu na kojoj je to rečeno?

ADVOKAT MANSFIELD: Da, svakako. Kod mene je to strana broj 69. Numeracija redova je verovatno malo drugačija. Dakle, deveti dan, 11. 26 ... 26. novembar 2004. godine, red broj 10.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Kada ste ih odveli u Lapušnik/Llapushnik?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Nisam ih odveo u Lapušnik/Llapushnik. Kada su me ispitivali i pitali gde sam bio, rekao sam im da sam bio u Lapušniku/Llapushnik i da su me tamo držali u zatvoru. Tačka.

ADVOKAT MANSFIELD: Časni Sude, možda imamo problema sa prevodom. Ne znam. Ja se oslanjam samo na ono što je prevedeno, jer ovde ja pitam "Jeste li ih odveli u Lapušnik/Llapushnik?", a svedok odgovara "Da, jesam". Dakle, to nije... izvinjavam se što intervenišem.

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Nisam se usudio da ih odvedem u Lapušnik/Llapushnik. Niko se to nije usudio.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Želim da vas pitam nešto više o Lapušniku/Llapushnik. U petak ste rekli da ste prepoznali Lapušnik/Llapushnik zato jer tamo imate prijatelje. Da li je to tačno?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Tačno je.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Gde su vaši prijatelji, nemojte da mi kažete imena, ne javno, ali recite mi samo da li su ti prijatelji koje ste imali bili tamo 1998. godine?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: (...) *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* (...)

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: (...) *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* (...) i pitao vas gde su vas odveli ... da li vam je on pokazao neke fotografije Lapušnika/Llapushnik?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne. Koji istražilac? Ne razumem.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Prvi istražilac, ne gospodin Tucker. Jedan drugi. Mogu vam da vam kažem i ime, ali ne znam da li je to potrebno, s obzirom da ste rekli da ne znate imena.

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Ne znate. Da li ste tom prvom istražitiocu nacrtali Lapušnik/Llapushnik ili imanje u Lapušniku/Llapushnik?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da, jesam.



ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Jeste li to uradili za prvog istražitelja?
SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne sećam se da li je to bilo za prvog ili za drugog ali znam da sam nacrtao jednu skicu.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Da. Da li ste to nacrtali za prvog istražioca?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne sećam se da li je to bilo za prvog ili drugog. Ali znam da sam nacrtao jednu skicu.

ADVOKAT MANSFIELD – PITANJE: Možda je problem u prevodu. Ponovo ću sporije da postavim pitanje. U petak je uvršten u dokazne predmete.

ADVOKAT MANSFIELD: Molim da se prvo stavi na grafoskop dokazni predmet broj P74. To je dokument koji nosi oznaku ERN 0116-7660.

SUDIJA PARKER: U tom dokumentu ima imena gospodine Mansfield.

ADVOKAT MANSFIELD: Da. Bolje je... da. Možda je bolje pod tim okolnostima da to onda uradimo na privatnoj sednici.

TUŽILAC WHITING: Ali...

ADVOKAT MANSFIELD: Želeo bih da to pokažem svedoku.

TUŽILAC WHITING: Pored monitora. Ako se pojavljuje na monitorima - ili ima senke ili ne, ukoliko bi pomoćnici mogli da ih ne stave na monitore.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude ponovo smo na otvorenoj sednici.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC WHITING

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Svedoče, ponovo smo na otvorenoj sednici i samo vas podsećam da budete pažljivi oko pominjanja imena. Dozvolite mi da ponovim pitanje. Kada vam je čovek koga ste vi prepoznali kao Fatmira Limaja rekao da ćete da budete oslobođeni, kakva je bila vaša reakcija?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Pa šta da kažem? Kada mi je rekao: "Ti ćeš da ideš kući", ja sam bio iznenađen.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine, da li ste vi sigurni, danas kada sedite ovde, da je taj čovek bio Fatmir Limaj?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da. Siguran sam.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Kada ste davali izjavu Međunarodnom krivičnom sudu u novembru 2002. godine, da li ste rekli istražiocima Međunarodnog



suda da je Fatmir Limaj bio taj koji vas je pustio ili naredio da budete pušteni iz zatvora u Lapušniku/Llapushnik?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da, ja sam to napisao – da me je on oslobodio iz zatvora, Fatmir Limaj.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Postvaljeno vam je više pitanja u vezi s vašim razgovorom s UNMIK-om, sa predstavnicima Centralne jedinice za kriminalističke istrage u januaru 2002. godine. Da li se sećate svih tih pitanja?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne sećam se pitanja. Prošlo je puno vremena.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ne. Ono što sam hteo da vas pitam je sledeće: da li se sećate da su vas danas predstavnici Odbrane pitali o tom intervjuu sa predstavnicima Centralne jedinice za kriminalističke istrage UNMIK-a?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da, oni su mi postavljali pitanja, ali ja znam da sam napisao istinu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Da li se sećate koliko je trajao taj intervju koji ste dali predstavnicima Centralne jedinice za kriminalističke istrage UNMIK-a?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Oko sat i po, dva.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A gde se vodio taj razgovor?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: U Prištini/Prishtinë.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Rekli ste da su pre tog intervjuja neki ljudi došli u vašu kuću i rekli vam da dođete na razgovor?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da, to je tačno.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Kada su ti ljudi došli u vašu kuću, koliko dugo ste s njima razgovarali?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne dugo. Možda 10 do 15 minuta. To je sve. Oni su nešto beležili a zatim su me pozvali i ja sam otišao u Prištinu/Prishtinë.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Kada ste imali taj razgovor u Prištini/Prishtinë sa predstavnikom Centralne jedinice za kriminalističke istrage, vi ste nekoliko puta pomenuli prevodioca. Da li vam je poznato da li je taj prevodilac bio Srbin ili Albanac?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne sećam se, ali oni su govorili nekim drugim jezikom koji mi nismo razumeli, tako da je moguće da su zapisali nešto drugo, drugačije od onoga što smo im mi rekli. Možda su bili Srbi. Otkud ja znam.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Vi ste imali problem da razumete prevodioca?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da. Svakako.

BRANILAC WHITING – PITANJE: A da li ste imali problem jer niste verovali prevodiocima? Niste imali poverenja u njih?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Bila je jedna Amerikaknka. Ona je jako dobro znala jezik. Oni drugi – u njih nisam imao poverenja. Ali u ovu ženu jesam.



TUŽILAC WHITING – PITANJE: A kada ste videli tu Amerikanku? Da li je to bilo u vreme kada ste imali razgovor s predstavnicima Centralne jedinice za kriminalističke istrage ili sa predstavnicima Međunarodnog suda?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: S predstavnicima Međunarodnog suda.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Ja ću sad da vas pitam o nešto drugo gospodine. Pošto ste napustili Lapušnik/Llapushnik ili zatvor u Lapušniku/Llapsuhnik i sa drugim zatvorenicima prepešačili do planine Beriše/Berishe, da li ste se posle toga ikada vratili na to mesto gde je nekada bio zatvor u Lapušniku/Llapushnik?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Ne, ne. Nije bilo moguće da se tamo ponovo ide.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Gospodine, opisali ste prostoriju u kojoj ste se nalazili skoro dva meseca u Lapušniku/Llapushnik i opisali ste da je u toj prostoriji bio neki prozor?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da. Samo jedan mali prozor.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A da li je kroz taj prozor ulazila svetlost?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Malo, vrlo malo svetla je prolazilo jer je bila i jedna daska ispred prozora, tako da je ona sprečavala da svetlo ulazi u sobu.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Postavljena su vam pitanja o tome da li ste mogli da vidite Shalu. Da li biste ponovo rekli Sudu koliko ste često viđali Shalu? Da li je to bilo svakoga dana?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Svaki dan, svako jutro, sredinom dana. Ponekad bi on otvorio vrata i pitao nas kako se osećamo i pustio nas da izađemo napolje. Za sve vreme mog boravka tamo i on je bio tamo. On je postao kao neki član porodice.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A kada je donosio hranu, da li je ulazio u sobu da bi vam dao hranu?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: A kada ste pešačili sa drugim zatvorenicima do planine Beriša/Berishë, onog poslednjeg dana, da li je to bilo tokom dana ili noću?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: To je bilo danju.

TUŽILAC WHITING – PITANJE: Za dva meseca, koliko ste proveli u Lapušniku/Llapushnik i tog poslednjeg dana kada ste pešačili prema planini Beriša/Berishë, da li ste jasno mogli da vidite Shalino lice?

SVEDOK L-06 – ODGOVOR: Da, video sam ga veoma dobro. Dok smo se peli uz planinu, Shala nam je rekao da se uhvatimo za ruke i rekao je: "Ako jedan od vas pusti ruku drugog, ja ću vas ubiti." Ja sam bio poslednji u nizu, Shala je bio iza mene, Muriz je bio ispred i tako smo pešačili uz planinu Beriša/Berishë. Tamo je jedna livada koja je sa dve strane bila oivičena planinama i tamo smo se zaustavili na nekih dva sata.

TUŽILAC WHITING: Samo trenutak.

(Pretno veće se savetuje)

TUŽILAC WHITING: Ja više nemam pitanja. Hvala vam.



SUDIJA PARKER: Gospodine, ovo je sada kraj ispitivanja. Vi sada možete da se vratite svojoj kući. Pretresno veće vam se zahvaljuje što ste došli u Hag i što ste nam pomogli u radu. Kada budemo završili ovu sednicu, vi možete poći i tada će vam pomoći naši saradnici da vas upute u to kako možete da se vratite kući. Gospodine Whiting, mi ćemo sada da napravimo pauzu od 25 minuta i nastavićemo sa radom u 17.35 časova. Je li to u redu sa sledećim svedokom? Da li gledam u pravu osobu?

TUŽILAC WHITING: Da. Mogu da odgovorim na to pitanje. Gospodin Cayley će voditi ispitivanje sledećeg svedoka i da, to je u redu, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Nastavljamo sa radom u 17.35 časova. Molim ustanite.

(pauza)

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA PARKER: Dobar dan gospodine. Molim vas da sada pročitate svečanu izjavu. Molim vas lepo da ponavljate za mnom: Svečano izjavljujem...

SVEDOK L-04: Svečano izjavljujem ...

SUDIJA PARKER: .. da ću govoriti istinu ...

SVEDOK L-04:... da ću govoriti istinu ...

SUDIJA PARKER: ... celu istinu ...

SVEDOK L-04:... celu istinu ...

SUDIJA PARKER: ... i ništa osim istine.

SVEDOK L-04:... i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Hvala. Izvolite, sedite. Sada će vam gospodin Cayley postavljati pitanja. Izvolite gospodine Cayley.

TUŽILAC CAYLEY: Hvala. Časni Sude, prvo ćemo da identifikujemo svedoka. Da li može sudski poslužitelj da svedoku šapne na uvo njegovo ime i da ga pita da li je to tačno?

svedok: L-04

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC CAYLEY



TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Svedoče, morate malo glasnije da govorite. Da li je to vaše ime koje su vam upravo pročitali?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY: Molim da se to pokaže Odbrani i sudijama.

(Pretno veće i Sekretarijat se savetuju)

sekretar: To će biti dokazni predmet Tužilaštva broj P75 pod pečatom.

TUŽILAC CAYLEY: Ako se ne varam, časni Sude, ovaj svedok će nositi pseudonim L-04. Nastaviću časni Sude.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Gospodine, ja znam da je svedočenje pred Sudom nešto što nikad ranije niste radili. Ja znam da ste vi verovatno pomalo nervozni, ali najbolje je da se opustite koliko god možete, da polako govorite i da veoma pažljivo slušate pitanja koja ću da vam postavljam. Isto tako važno je da govorite samo o onome o čemu vas ja pitam. Jeste li to shvatili?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY: Časni Sude, molim da pređemo na privatnu sednicu.

SUDIJA PARKER: Privatnu sednicu molim.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, mi smo sada na otvorenoj sednici.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Svedoče, posle tih batina, molim vas da kažete Pretresnom veću šta se zatim dogodilo?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da. Posle tih batina, uzeli su nas za ruke, Alush Gashi, i stavili su nas u kombi u kome nije bilo sedišta. (...) *(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* (...) Bilo je sedišta samo u prednjem delu. Mi smo ležali pozadi. Tamo nije bilo nikakvih sedišta. Ja sam bio iza vozača a moj rođak je ležao s druge strane do mene i mi smo se tako vozili putem. Ja sam pokušavao da razaznam kojim putem idemo, a znao sam taj put dobro. Bio sam tamo pre rata. Tim putem sam išao i pre rata. Auto je vozio levom stranom i ja sam se našao u Lapušniku/Llapushnik.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Ako možete da se setite, koliko dugo je trajao taj put, to putovanje, dakle od trenutka kada su vas tukli pa do momenta kada ste se našli u Lapušniku/Llapushnik?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Ne znam šta da vam kažem. Auto je vozio raznim putevima.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Ne možete da se setite koliko je trajao taj put?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Možda sat vremena.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Rekli ste da ste se našli u Lapušniku/Llapushnik?



SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Tokom tog puta, dakle od kad ste dobili batine pa do trenutka kada ste stigli u Lapušnik/Llapushnik, vi ste imali vreću na glavi. Da li je to tačno?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da. Obojica smo imali vreću na glavi. Ja sam pokušavao da shvatim kuda idemo. Nisam mogao da vidim ali sam znao put. Postoji asfaltirani put kod sela koje se zove Sedlare/Sedllar. Tamo ima malo asfalta. Dakle, put tu skreće desno, a naš auto je krenuo levo, i tako sam znao da se nalazimo u Lapušniku/Llapushnik.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Da li možete da kažete Pretresnom veću šta se dogodilo kada ste stigli u Lapušnik/Llapushnik?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da, kada smo stigli u Lapušnik/Llapushnik, oni su nas izveli iz auta i Shala je skinuo vreće sa naših glava. Dakle, obojici je skinuo vreće.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: A da li ste u to vreme znali da se ta osoba koja vam je skinula vreću sa glave zove Shala?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da, čuo sam. Čuo sam od jednog vojnika. On je rekao "Shala molim te otvori vrata i uzmi ove." On je bio neka vrsta stražara tamo.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Dakle, kada ste stigli vi ste čuli kako se neki vojnik obraća jednoj osobi po imenu Shala. Da li je to tačno?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Kada ste stigli u Lapušnik/Llapushnik da li je bio mrak ili je bio dan? Da li se sećate?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Bilo je to ujutro oko 10.00 časova, možda 10.30 najkasnije.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: Da li je to bilo letnje doba?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Da, bio je juli mesec.

TUŽILAC CAYLEY – PITANJE: I šta je Shala rekao vama i vašem rođaku da radite, ako možete da se setite?

SVEDOK L-04 – ODGOVOR: Kada smo tamo stigli, Shala je pretresao naše džepove, pregledao nam je ruke i hteo je da nam skine sve što smo imali na sebi. Tražio je da mu to predamo.

TUŽILAC CAYLEY: Časni Sude, molim vas da pređemo na privatnu sednicu pošto se bojim da postoji opravdana rizik da...

(privatna sednica)

Sednica je završena u 19.01 h.

Nastavlja se u utorak, 30. novembra 2004. godine u 14.15 h.

